

פרשת השבוע -

עניני הפרשה:

מספרים על הפרשה

הפרשה ה-7
מגילת 11, שבועות שמע

מנין הפסוקים בפרשה:
96

מנין המצוות בפרשה: 3
2 מצוות עשה
1 מצוות לא תעשה

- א. _____ (כה, א - ט)
- ב. _____ (כה, י - כב)
- ג. _____ (כה, כג - ט)
- ד. _____ (כה, לא - מ)
- ה. _____ (כו, א - יד)
- ו. _____ (כו, טו - ט)
- ז. _____ (כו, לא - לו)
- ח. _____ (כו, א - ח)
- ט. _____ (כו ט - יט)

למשל ולשנינה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

רבי ברכיה פתח - לך ה' הגדולה והגבורה וגו' כי כל בשמים ובארץ, אתה מוצא כל מה שברא הקב"ה למעלן ברא למטן (מדרש רבה).

תלמידיו של אחד מזקני ראשי הישיבות, ראו אצלו הנהגה מעניינת והחליטו לשאלו על כך.

מדוע כאשר רוצה ראש הישיבה, לנסוע למקום מסוים, מזמין הוא מונית מהמקום אליו הוא נוסע, ולא מהמקום בו הוא נמצא? לדוגמא: כאשר בחור מתחתן בירושלים, כדי להגיע לחתונה מזמין ראש הישיבה מונית מירושלים, ובשביל לחזור לבני ברק, ממונית מונית מתחנה בני-ברקית כדי להחזירו לבני ברק. מה הענין בזה?

ענה להם ראש הישיבה: ראו, זמני חשוב לי עד מאד, וכל דקה מנוצלת. על כן אם נסיעה מבני ברק לירושלים לוקחת 40-50 דקות, אני מעונין לנסוע ארבעים דקות, ולא חמישים.

איך ניתן לדאוג לכך. התשובה היא פשוטה. אם הנהג להוט להגיע לירושלים, הרי שהנסיעה תארך פחות זמן. וכיצד אדע מתי הנהג שואף להגיע במהירות המרבית? כאשר הוא רוצה לחזור למקומו. פירוש, כאשר הנהג ירושלמי, או מתחנת מונית ירושלמית, הרי שימהר לירושלים יותר מאשר חברו הבני ברקי. ובחזור, להיפך. אעדיף מונית מבני ברק. (בלשון הגמרא: זרוק מקל לאויר, הוא יפול ושורשיו כלפי מטה - כל דבר בעולם כמה לחזור למקורו - לביתו).

המשיך ראש הישיבה לבאר מהיכן למד הנהגה זו. הפסוק בתהילים אומר, "השולח אמרתו ארץ, עד מהרה ירוץ דברו". ופירוש אמרתו הכוונה לשון בגד - בית המקדש. כלומר יש לבורא משכן-בית פה בעולם למטה. ועל כן, כאשר ידרש מלאך לעשות שליחות בעולם הזה, השליחות תיעשה מהר, כיון שהמלאך ירגיש ויחוש שהוא נמצא בביתו-במקומו. עד מהרה ירוץ דברו.

זו כוונת המדרש - כל מה שברא הקב"ה למעלה, ברא כנגדו למטה. המשכן בעצם מהווה העתק מדויק למדור השכינה בעליונים.

מכאן - סיים ראש הישיבה - נלמד עד כמה אנו צריכים להיזהר בכבוד בית הכנסת ובמוראו. שהרי זה הוא מקדש מעט, והוא ממש ארמונו של המלך. פשוטו כמשמעו.

שואל כענין ולגשב כהלכה

מה מרמז לכתר תורה, ומה מרמז לכתר כהונה, ומה לכתר מלכות? (רמז - דו)

וכאשר תקום

מן הספר...

בלבבי משכן אבנה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

"ושכנתי בתוכו" לא נאמר, אלא "ושכנתי בתוכם".

ללמדנו שבתוך ישראל הקב"ה שוכן.

מכאן, שישתדל האדם לכוון את מעשיו כאילו הוא מקדש בעצמו.

ויכין את עצמו להיות כל אבריו כלי המקדש, כדי שהשכינה תהא שרויה עליו.

פרשת תרומה

עניני הפרשה:

- א. מצות ההתרמה.
- ב. צווי על עשיית הארון והבדים, הכפורת והכרובים.
- ג. צווי על עשיית השולחן וכליו.
- ד. צווי על עשיית המנורה וכליה.
- ה. צווי על עשיית היריעות, (יריעות המשכן, יריעות עיזים ועורת אילים ותחשים).
- ו. צווי על עשיית קרשי המשכן ואדניו, הטבעות והבריחים.
- ז. צווי על עשיית הפרוכת (בין הקדש לקה"ק), מסך הפתח ועמודיהם.
- ח. צווי על עשיית מזבח העולה (המזבח החיצון - בחצר המשכן).
- ט. צווי על עשיית חצר המשכן.

שואל כענין ומשיב כהלכה:

- כתר תורה - הזר שע"ג הארון.
- כתר כהונה - הזר שע"ג המזבח.
- כתר מלכות - הזר שע"ג השולחן.

מנין המצוות בפרשה:

1. מצות בנין בית הבחירה (מצוות עשה) לבנות בית לשם ה', כלומר שנהיה מקריבים שם קרבנותינו אליו, ושם תהיה העליה לרגל וקיבוץ כל ישראל בכל שנה, שנאמר [שמות כ"ה, ח'] ועשו לי מקדש.
2. שלא להוציא בדי הארון ממנו (לא תעשה) שלא להוציא בדי הארון מתוך הטבעות, שנאמר [שמות כ"ה, ט"ו] בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו.
3. מצות סדור לחם הפנים ולבונה (מצוות עשה) להשים בבית המקדש לפני ה' לחם תמיד, שנאמר [שמות כ"ה, ל'] ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד.